

Tja, waar zijn ze gebleven die zanglijsters? En ook: waarom we ze hier in Hengstdijk dan nauwelijks nog zien, blijft een beetje een raadsel.

Ik heb een donkerbruin vermoeden dat er, vwb Reygerskreek en direkte omgeving, wel een hoofdschuldige hiervoor is aan te wijzen.

Wij wonen sinds het jaar 2000 met veel plezier in ons huis aan de Reygerskreek. Jarenlang hebben we in onze redelijk grote tuin veel vogelbezoek gehad. Ik noem er een aantal: **mezen**, spreeuwen, mussen, puttertjes, vinken, **zanglijsters**, **merels**, **roodborstjes**, **winterkoninkje** (ook wel "duumpje" genoemd), **Turkse tortels**, **houtduiven** enz'. De vogels waarvan de namen in *cursief* staan hebben vele jaren in onze klimophaag, coniferenhaag, nestkastjes, of zelf in een blokhut, genesteld en in en rondom onze tuin hun kroost grootgebracht, met soms meerdere broedsels per seizoen. Af en toe viel er wel eens een onbeholpen babyvogeltje uit zijn veilig nest, maar dat was het dan ook. Verder geen bedreigingen van buitenaf.

Maar gaandeweg veranderde dat beeld. In steeds meer toppen van de hoge bomen aan de Reygerskreek verschenen eksternesten. En telden we zo'n 15 jaar geleden in onze omgeving maar een paar van deze nestenrovers die we verder nooit in onze tuin zagen. Dat is op dit moment wel anders. Grofweg geteld zitten er vaak zo'n 30 of meer in een boom. Vooral tegen de avond zie je ze vaak bij elkaar zitten. Ze zijn gek op walnoten, waarvan ze ook voorradjes aanleggen in heggen (onze coniferenhaag is bijv. zo'n "notenmagazijn"). De goochermerds pikken een walnoot uit de heg, vliegen er mee de hoogte in, laten hem dan op het stenen tuinpad vallen, waarna ze de opengebarsten noot ter plekke oppeuzelen. We vinden dan ook veel lege notenschalen bij het maaien van de gazons. Maar eksters zijn jammergenoeg niet uitsluitend herbivoren. Ze hebben ook heel graag vlees of een eitje op hun boterham. En met die minstens 30 eksters in onze direkte omgeving wordt de spoeling erg dun en worden de eksters nog brutaler dan ze vanaf "kindsaf" al zijn.

Gevolgen? Wij hebben de laatste 10 jaar in totaal hooguit 1 merelnest, 1 houtduivennest en 1 nest van Turkse tortels per jaar. Waarvan elk jaar steevast de eieren worden opgeslurpt door de eksters. Of dat de eksters het jonge vogelgrut uit het nest roven en oppeuzelen. Ook in struikgewas verborgen jonge merels weten ze snel te vinden.

Dit voorjaar hadden we, na jarenlange onderbreking, weer een nest van een zanglijster in onze coniferenhaag. Plus een nest van een merel in dezelfde haag. We kregen weer wat hoop, want beide vogels hadden minstens 3 verschillende ingangsroutes en uitgangsroutes voor hun nesten. Slim hoor, die vogeltjes. Maar helpen deed het niet. Beide nesten brachten jongen voort die hun veilige nestjes verlieten. Op de grond, schuilend onder struiken, werden ze door moeder merel en moeder lijster gevoerd met allerlei lekkernijen die beide moedervogels uit onze gazonnetjes en borders haalden. Totdat Opa en Oma Ekster, danwel een of meerdere van hun vele nazaten hun honger stilden met jonge mereltjes en lijstertjes op de menukaart.

Lang verhaal kort: ik zie als hoofdoorzaak van het plaatselijk (nagenoeg) verdwijnen van oa de zanglijster het grote aantal eksters in onze direkte omgeving. Het is dan wel een beschermd dier in ons kikkerlandje, maar ja dat is een wolf ook.....